Ч. 199. Неділя 18 (5) вересня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Конференциї угодові. — Справа суспільного обезпеченя. — Неудача угорскої позички. — Нова партия хорватска. — Ще про димісию Ізвольского. — Буча в грецкім парляменті.

Президент міністрів бар. Бінерт відбув вчера конференцию з членами консервативної великої посілости ческої. На конференциї явили ся ґр. Клям-Мартініц і ґр. Фр. Тун, котрих консервативна шляхта іменувала своїми делеґатами. Клюб ческий іменував дра Серба а аґрариї пп. Дворжака і дра Паздерку і Ґібеша.

Дня 14 с. м. відбуло ся під проводом голови дра Бузека засїданє субкомітету комісиї для социяльного обезпеченя. На засїданю радили над §§. 182 до 185 правительственного предложеня. (Орґанізация ториторияльних заведень для обезпечень від припадків). §. 182 трактує про самоуправу заведень для обезпечень від припадків. Сей параґраф принято без зміни. Так само без зміни принято й 183 §., який нормує відносини окружних властий до тих заведень. В §. 184 говорить ся про се, що обезпечені в „братних касах“ двох в приватних, єствуючих тепер інституциях, начальники, урядники й робітники не потребують вже обезпечувати ся в територияльних заведенях. Пос. Страньский вніс, щоби теперішні приватні інституциї на будуче замкнути, а обезпечених в них перенести до територияльних заведень. Так само пос. Ельдерш вніс, щоби обезпеченє гірняків перед нещасливими припадками відбувало ся не в „братних касах“, але в територияльнім заведеню. Внесенє пос. Станского принято, а внесенє пос. Ельдерша будуть розважати аж при дебаті над §§. 234—239, в яких говорить ся про обезпеченє гірняків. Що до иншого принято й 184 §. без змін.

Ширша дебата розвинула ся при §. 185, який говорить про склад начальної управи територияльних заведень для обезпечень від припадків. Доси начальна управа вибирала ся в $^1/_3$ з роботодавців, в $^1/_3$ з обезпечених, а $^1/_3$ іменовало правительство. Правительственне предложенє, зі взгляду на се, що роботодавці поносять всі кошти обезпеченя, постановляє, що роботодавці мають вибирати $^2/_3$ а обезпечені, як і доси, $^1/_3$ членів управи. Проти сего внесено побіч инших проектів змін, також внесенє на рівне заступництво в управі так роботодавців як і обезпечених. Се внесенє принято 8 голосами против 6. На сім замкнено засїданє. Слідуюче засїданє відбуло ся в четвер о 9 год. рано. На сім засїданю субкомітету вели ся наради над §§. 186—200. Після принятя §. 186, котрий містить статути територияльних заведень для обезпечень від припадків, принято §. 187 з тою зміною, що ревізия поділу на кляси небезпеки має послідувати, як доси, що пять літ. Дальші параґрафи, котрі відносять ся до заведень обовязаних до добровільного обезпеченя, приняті без значнїйших змін.

Мадярам не повело ся. Угорске правительство потерпіло велику поражку у Франциї, котра відмовила позички 560 мілїонів корон. Се мусіло тим прикрійше вразити Мадярів, що тепер труднїйше буде найти для себе грошевий ринок і що француский ринок стоїть отвором навіть для такої Туреччини а замкнений для Угорщини. На Угорщині приписують сю відмову зі сторони француских капіталїстів з одної сторони ослабленю француского грошевого ринку, який від мая засипаний двома мілїярдами чужих емісий, з другої сторони полїтичним мотивам, а іменно підшептам Петербурга, що малоб бути малою пімстою за становище Угорщини в справі прилуки Босни.

---

16)

Три пригоди

ШЕРЛЬОКА ГОЛЬМСА

(З анґлійского — Конана Дойлє).

(Дальше).

Надармо шукав я між подорожними, що глотили ся на пероні і коло нас, за моїм приятелем. Не було нігде ані слїду з него. Кілька минут минуло менї на тім, що я прийшов в поміч якомусь італїяньскому сьвященикови, котрий на дармо силував ся пояснити двигареви своєю ломаною анґлїйщиною, що єго пакунки мають бути надані просто до Парижа. Відтак оглянув ся я ще раз довкола і вернув опісля знов до свого ваґона, де побачив, що кондуктор в суперечности з моєю картою їзди упхав менї за товариша подорожи мого італїяньского товариша. Надармо силував ся я пояснити єму, що то не для него тут місце в сім ваґонї, бо моя італїяньска бесіда була ще гірша як єго анґлїйщина; тому я остаточно лиш здвигнув плечима і згодив ся на то, і сів собі знову занепокоєний та споглядав поважно, чи не побачу де мого приятеля. Аж мороз пішов менї по тїлї, коли я собі погадав, що причиною єго неприсутности могла бути якась напасть серед ночи. Вже були всї двері позамикані і дали знак до відїзду, коли я нараз зачув отсї слова: Мій любий Ватзоне, таж ти навіть не зволив менї добрий день сказати. То зробило на мене таке вражінє, що я мимо волї аж кинув ся і обернув ся. Старий поганий панок був звернений до мене лицем. На хвилинку вирівнали ся зморщки, ніс відсунув ся від бороди, долїшна губа вже не здувала ся, а уста перестали рушати ся від шептаня; мутні очи засьвітили ся знову, а згорблена постава випростувала ся. В найблизшій однак хвили стать згорбила ся знову а мій приятель знов так само нагло щез, як перед тим був появив ся.

— Сьвят єси Господи! — відозвав ся я — тож то ти мене напудив!

— Треба все ще бути дуже осторожним — шепнув він до мене. — Маю причину припускати, що они ідуть слїд в слїд за нами. От і Маріярті сам! Ледви що Гольмс ті слова сказав, як вже й поїзд рушив. Я оглянув ся і видів ще, як якийсь мужчина високого росту пхав ся розлючений крізь товпу і став вимахувати рукою, мов би хотів поїзд здержати, але годі було, бо ми були вже в повнім руху і небавком дворець щез поза нами.

— Отже видиш, що наша робота осягнула вповні свою цїль — сказав Гольмс і усьміхнув ся. Він встав і здоймив з себе перебранє, сховав реверенду і капелюх до подорожної торби. — Чи заглядав ти вже до ранїшних ґазет? — спитав він відтак.

— Ні, не заглядав.

— Коли так, то ти не читав ще нїчого про Пекарску улицю?

— Про Пекарску улицю?

— Сеї ночи підпалили моє помешканє; але огонь не наробив великої шкоди.

— Господи! Таж то вже трудно видержати, Гольмсе.

— Коли я того якогось драба з палкою казав арештувати, стратили они, видко, мій слїд, бо прецї не були би гадали, що я вернув назад до свого помешканя. За то не занедбали они слїдити за тобою, бо инакше Маріярті не був би прийшов на дворець. А може ти в дорозі до двірця був в чім неосторожний.

— Я держав ся строго твоїх вказівок.

— А візок коло Аркадів ти застав?

— Був вже там, коли я прийшов.

— А візника ти пізнав?

— Ні не пізнав.

— То був мій брат Мікрофт. То богато в таких случаях значить, коли не треба когось чужого наймати і єму звірювати ся. Але тепер маємо уложити, що маємо ізза того Маріярті робити.

— Їдемо прецї поспішним поїздом, котрий лучить ся з пароплавом, і тим способом чей позбудемо ся єго!

— Мій любий Ватзоне, ти мабуть не зрозумів ваги моєї замітки, що того чоловіка під взглядом єго даровитости можна ставити на рівні зі мною. Чей же не подумаєш, що я, коли би гнав ся за моїм противником, дав би ся здержати такою маловажною перешкодою. Длячогож ти єго так собі маловажиш?

— А щож він зробить?

— То, що й я би зробив.

— А ти що би зробив?

Але причин треба глядіти деинде. Французский капіталіст єсть, як відомо, дуже вирахуваний, а господарча політика угорских партий і правительств була в послідних роках так незгідна з дійстними інтересами Угорщини, що на міжнароднім ринку повстала велика непевність в оцінюваню кредитових відносин на Угорщині. Брак кредиту має завдячити Угорщина своїм прихильникам розділу і платьби готівкою. Доки Угорщина тримає разом з Австриєю, доти має она кредит. Теперже-ж після відмови з Франциї буде мусіла Угорщина шукати підмоги в австрийскім капіталі, який доси так вимикала.

З Загребу доносять: Вчера прийшло до фузиї чистої партиї правної з християньско-суспільною ґрупою в одну партию в таборі правнодержавної опозициї. Нова партия буде називати ся „правною партиєю і задержить дотеперішний орґан „чистої правної партиї" „Hrvatsko pravo". Вибрано спільний екзекутивний комітет. Справу президиї полишено поки що не залагоджену.

З Берлина доносять, шо Ізвольский уступить в падолисті і обійме становище амбасадора в Льондоні. Міродайні круги в Росиї домагають ся уступленя Ізвольского, головно зі взгляду на Відень і Берлин. Ізвольский мав противити ся з'іздови цїсаря Вільгельма з цїсарем австрийским, до чого тепер однак прийшло мимо его волї. „Voss. Ztg." помістила довшу статю, в котрій виказує поражки Ізвольского і зазначує, що він в многих дуже важних акциях диплёматичних руководив ся лиш ненавистию до ґр. Еренталя замість памятати о обовязках супротив своєї вітчини.

На вчерашнім засїданю грецких народних зборів прийшло до скандальної бучі. Посли мали складати присягу. Приклонники конституанти усунули евангелиє, на котре складає ся присягу. З того прийшло до такої бійки, що посли аж качали ся по земли. Подібна сцена настала і на ґалєриї, де також прийшло до бурливих демонстраций, котрим аж полиция конець зробила.

Новинки.

Львів, дня 17-го вересня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер торговлї іменував управителя почтового в Розвадові Ант. Ратайского, стар. контрольором почтовим в Перемишли. — П. Міністер просьвіти переніс професора Івана Приймук з гімназиї в Кіцмани до II (німецко-руской) гімназиї в Чернівцях.

— **Письменні іспити** кляузурові кандидатів учительского званя в гімназиях і реальних школах та кандидаток на учительки в жеиьских лїцеях відбудуть ся у Львові в днях 21 і 22 жовтня, почім наступлять устні іспити.Подання о допущенє до іспиту належить вносити до дирекциї іспитової комісиї устно або письменно найпізнїйше до дня 14 жовтня.

— **В висшім музичнім Інститутї** Товариства ім. М. Лисенка розпочалась наука з днем 5 с.м. Артистичну Дирекцию Інститута обіймає др. С. Людкевич, а науку сольового сьпіву пані Г. з Лаврівских Пожаковска. Від тепер записувати ся можна на науку тільки пополудни між год. 4 а 6 в льокали Інститута, Ринок 24 І п. — Дирекция.

— **Віче пасічників в Бережанах.** Дня 29 с. м. о 10 год. рано відбуде ся в Бережанах в сали Тов. „Надія" віче пасічників з бережаньского повіта в справі зорґанізованя пасічничої секциї при бережаньскій філії "Сільского Господаря". Всім пасічникам, як також тим, котрі мали би охоту привчитись пасічництва подає ся отсим до відома, що бережаньска філія „Сільского Господаря" згядно пасічнича секция того Товариства устроїть для своїх членів ще раз 4-місячний курс пасічничий, котрий відбувати ся буде в Бережанах що недїлї, почавши від 4 грудня с. р. під проводом нашого члена п. Теодора Роя. Вп. Отців Парохів просимо о ласкаве розповсюдненє сего оповіщеня. — Бережаньска філія „Сільского Господаря".

— **Ювилей проф. дра Стефана Смаль-Стоцкого.** Минулого четверга, дня 15 с. м. обходив проф. др. Стефан Смаль-Стоцкий, буковиньский віцемаршалок, 25-лїтний ювилей своєї діяльности яко професор руской мови і лїтератури на черновецкім университетї, а рівночасно сьвяткував також і своє срібне весїлє. Заслуги проф. дра Смаль-Стоцкого около добра руского народу, а специяльно буковиньскої его частини, як на поли науки так і на поли економічного підвигненя нашого народу звістні загально. Тож день сей став ся заразом і народним сьвятом а буковиньска і галицка руска праса пригадали при сій нагоді нашій публицї заслуги сего мужа. Виходячий в Чернівцях „Народний Голос" помістив вступну статю з портретом ювилята і его житєпись, а так само і Bukowiner Post привитала ювилей дра Смаль-Стоцкого вступною статею.

— **Подяка.** П. Роман Заячківский, нотарияльний субститут у Львові, зложив з нагоди свого вінчаня квоту 20 К на цїли Р. Т. П. та звернув Товариству запис довжний, на будову бурси Р. Т. П., котрим звільнив Товариство від виплачення квоти 100 К в разї вильосованя того числа. Рівнож Вп. ПП. Павлина Кучабіньска, властителька реальности у Львові і Мирослава Кульчицка, учителька шкіл Р. Т. П. у Львові, відступили записи довжні на будову бурси Р. Т. П. по 100 К на власність Руск. Тов. Педагоґ. Щиру подяку Вп. Жертводавцям складає — Виділ.

— **Холера і чума.** Вчера зголошено у Відни два случаї занедужаня серед підозріних проявів, іменно занедужала кухарка п. Міністра Вайскірхнера і якийсь кельнер на передмістю. — З Будапешту доносять: Бактериольоґічні розсліди ствердили в 6 случаях азийску холеру. Доси стверджено на Угорщині 21 случаїв холери. Угорске бюро кореспонденцийне заперечує чутку, мовби в Загребі стверджено холеру. — Також і з Петербурга доносять, що чутка, мов би там на клїніцї дра Левіна стверджено чуму, єсть безосновна.

— **Репертуар руско-народного театру** в Тернополи, під дирекциєю Йос. Стадника. Саля „Міщаньского Брацтва". Початок о годині 7·30 вечером. — Білєти продає раньше „Народна Торговля", а від 6 години вечером каса театру.

В недїлю, дня 18 вересня с. р. „Маруся Богуславка", образ з давних часів зі сьпівами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк, дня 20 вересня с. р. новинки: 1) „Комедия про чоловіка, котрий подружив ся з німовою" в 2 діях А. Франсеа в перекладї Й. Стадника. 2) „Комедия про чоловіка, котрий редаґував "Хлїбороба" в 2 діях, після повісти М. Твена, в перекладї Й. Стадника.

В науцї "Ганусяˮ Гавптмана і сензацийна штука з житя Японців „Тайфун".

— **Страйк служби трамваєвої і ґазової у Львові.** У Львові запанувала нинї сьвяточна тишина. Шабас, маса склепів позамиканих, на улицях тихо і пусто, бо трамваї не курсують, лиш ще якісь безбожники возять пісок і цеглу. Але тут і там стоячий недалеко від шин трамваєвих жандарм в пікельгавбі і з баґнетом на карабінї звертає на себе увагу прохожих і мимо волї насуває питанє: що стало ся, що сї незвичайні у Львові сторожі безпечности пильнують улиць міста? Громадки людий, що сто-

---

— Наймив би окремий поїзд.

— Той би вже за пізно приїхав.

— Зовсім нї. Наш поїзд стає в Кентербері а на пароходї треба ще задержати ся якої пів години. Там би він нас здогонив.

— Хтось би готов подумати, що ми якісь злочинцї! — Чи не казати би его арештувати, коли станемо на місци?

— То попсувало би роботу трох місяцїв. То правда, що тодї зловили би ми велику рибу, але всї малї повискакували би нам із сітки на право і лїво, підчас коли в понедїлок всїх їх разом зловимо. Нї, о арештованю не може бути й бесїди.

— А щож відтак вдїяти?

— В Кентербері треба нам висїсти.

— А відтак?

— Ну, відтак мусимо поїхати до Нюгевен а звідтам перевезти ся до Дієп. Маріярті зробить відтак знов так само, як би й я на его місци зробив. Поїде дальше до Парижа, там переловить наші пакунки і буде через два днї чекати, чи не прийдемо їх відбирати. Тимчасом ми купимо собі нові торби подорожні, дамо тим купцям, через сторони котрих будемо переїздити, також щось заробити і поїдемо найспокійнїйше в сьвіті через Люксембурґ і Базилею до Швайцариї.

Я занадто увик до дороги, як щоби дуже журити ся стратою пакунків, але отверто сказавши, то мене гнївало, щоби всїлякими їздами вздовж і впоперек крити ся перед чоловіком, котрого поправдї належало вже давно всадити до криміналу.

Але Гольмс очевидно осуджував лїпше положеня як я. Ми висїли длятого в Кентербері — як би лиш на то, щоби довідати ся, що найблизший поїзд відходить до Нюгевен аж за годину.

Я ще досить засумований споглядав за моїми пакунками, що поїхали в дальшу дорогу, коли Гольмс штуркнув мене і показав на шлях.

— Ось і він вже тут, видиш — сказав він.

Ще зовсїм далеко край лїса підняла ся була смуга диму. За мінути можна вже було розріжнити машину і один вагон, що гнали вихрами на отвертім шляху до двірця. Ми ледви ще мали на стілько часу, щоби станути поза купою якихсь пакунків, коли поїзд з гуком грому свиснув попри нас і дмухнув нам в лице цїлою хмарою розпаленого воздуха.

— От і поїхав собі — сказав Гольмс, підчас коли ми споглядали за ваґоном, що колибав ся на шинах то в один бік то в другий.— Та й бистроумність нашого ворога має свої границї, як видиш. Отто би була справдешна штука, як би він був таки зовсїм відгадав мої гадки і дїлав після того.

— А як би був нас здогонив, то що би був зробив?

— Був би старав ся мене убити — о тім не може бути нї найменшого сумнїву. Але до того, як то кажуть, двох потреба. Питанє тепер, чи маємо тут щось перекусити, хоч ще не пора, чи підождати, аж в Нюгевенї дістанемо щось з'їсти? Ми поїхали ще вечером аж до Брукселї, де побули через два днї, а третого дня аж до Штрасбурґа. В понедїлок рано телєґрафував Гольмс до льондоньскої полициї, а вечером застали ми відповідь в готели. Ледви що Гольмв отворив депешу як і закляв та із злости кинув єї в піч.

— Я то собі думав, що таке буде! — заворкотів він. — Таки втік направду.

— Хто, Маріярті?

— Зловили цїлу ватагу, лиш его нї. Показав їм дулю. Розуміє ся, бо мене не було, а хтож би їх не я дав собі з ним раду? Але я собі гадав, що дав їм до рук всї способи. Я думаю, Ватсоне, що ти тепер найлїпше зробиш, коли вернеш домів.

— А тож чому?

— Бо моє товариство може тобі від тепер бути небезпечне. Того чоловіка позбавили его екзистенциї. Він пропав, скоро знов покаже ся в Льондонї. Коли я его добре осуджую, то він ужиє всїх своїх сил, щоби за то зімстити ся на менї. Він підчас нашої короткої розмови дав ся з тим почути і я переконаний, що він готов так зробити. Я би тобі таки радив вертати назад до твого званя.

Тота рада, розуміє ся, не годна була знайти послуху у такого старого приятеля і вірного товариша як я. Через пів години розбирали ми то питанє підчас нашого обіду в Штрасбурзї, але ще того самого вечера пустили ся ми в дальшу дорогу до Женеви.

(Дальше буде.)

ять коло порозліплюваних плякатів, кажуть здогадувати ся, що таки стало ся щось незвичайного в місті. На тих плякатах функционарі і служба ґазова відзивають ся о поміч до публики львівскої. Чи богато она їм поможе — се инше питане. Досить, що маємо у Львові страйк на більші розміри і після всіх правил страйкової тактики. Вечером може ще й тьма кромішна покриє Львів, хоч півофіцияльний комунікат подає до відомости, що місто забезпечило ся від темности, в той спосіб, що службу будуть робити по части сторожа пожарна та інжініри і механіки, свої власні і спроваджені з инших міст. Може навіть і вози трамваєві зачнуть курсувати, скоро служба акцизова трохи підучить ся коло них робити. За то отворить ся широке поле для діяльности пачкарів.

Але о що пішло? Оногди в ночи зібрала ся служба занята при електричних трамваях і ґазівни, і ухвалила розпочати в суботу, дня 17. с. м. страйк, коли до того дня не одержить від управи міста корисної відповіди на свій меморіял, внесений ще перед трома місяцями. В меморіялі тім домагають ся підвисшення платні о 30%, стабілізациї та инших службових реформ. В нараді взяли участь також робітники, заняті в електрівнях, персонал чищення міста, ліхтарники і представники дорожкарів. Всі они ухвалили прилучити ся також до страйку, так що в суботу вечером ціле місто лишить ся без сьвітла, трамваїв і фіякрів. Вибрано вже страйковий комітет, зложений з 20 трамвайників та 4 робітників ґазівні і той комітет єсть тепер чинником, що посередничить між дирекциями а робітниками.

Вчера вечером радила міска комісия електрична і ґазова і ствердила, як сказано в півурядовім комунікаті, в спокійній і обєктивній дискусиї, що підвишка платні переступає фінансову спроможність громади. Дальші уступки громади викликали би лиш деморалізацию в инших відділах служби а що найважнійше, мусіли би викликати загальну підвишку ціни роботи в місті. Громада і без того вже переступила границю платні в приватних підприємствах а дальша підвишка довела би лиш до того, що викликала би ще більший напір стану робітничого до громадских підприємств, до котрих пхають ся вже зі всіх сторін. Тому то дальші уступки суть виключені і робітник, котрий нині не стане до роботи, тратить службу. Як би у відповіди на ту ухвалу зібрали ся сеї ночи по півночи робітники електричні і ґазові в сали „Яд Харузім" та ухвалили одноголосно розпочати нині страйк.

— **Цигани на Поділю.** Жандармови Білоусови удало ся наконець вислідити Циганів, котрі вже від довшого часу крутили ся по галицкім Поділю і крали коні та все, що дало ся вкрасти. Як ми то недавно тому доносили, Цигани тоті вирвали ся були з рук жандармів а втікаючи до ліса, стріляли ще до жандармів. В Білій під Тернополем арештовано Циганів: Яноша Кнапека, Теодора і Петра Корпачів та Иосифа Горпяка. Пошукують ще лиш за проводирем тої ватаги, якимсь Кандінокалем Порадї. Корпача сконфронтовано з коршмарем в Острові Біном і Він пізнав злодія по срібних острогах. Він в добрій вірі заміняв свого коня з циганським а відтак показало ся, що того коня вкрали одному господареви з Утішкова. Арештовано також Циганку Анну Гожан і 4 вози з дітьми та лахами.

— **Як їздить гусятиньский рабін.** Будапештеньскі часописи доносять, що туди переїзджав в повороті з Опатиї (Абациї) до Гусятина рабін-чудотворець Бертольд Фрідман, котрий своїм способом подорожованя викликував загальну дивовижу. Фрідман, мужчина літ 50, робив зовсім враження европейске (мабуть маленького володітеля або великого аристократа европейского), бо займав цілий ряд комнат в першорядним будапештеньскім готели „Рояль". Він їде з донькою а служба его складає з 2 секретарів, 3 покоївок, кухарки і ритуального різника. Крім того везе він з собою два окремі ваґони (мабуть чи не пересада) наповнені кухонною посудиною і столовою заставою, призначеною специяльно лиш для него, для доньки і для служби а то длятого, щоби можна придержувати ся строго ритуальних приписів. Переїзд Фрідмана через Будапешт викликав справдешну революцию серед будапештеньских хасидів, котрі гурмою пхали ся до готелю просити цадика то о раду то о запомогу.

Телеґрами.

Відень 17. вересня. Дирекция Полудневої зелізниці доносить, що дотеперішний пасивний опір не дає ся дуже відчувати. Рух особовий відбуває ся майже правильно; в руху товаровім суть що правда опізненя, доходячі до кількох годин, взагалі однак стан в порівнаню з вчерашним днем не змінив ся.

Урмія 17 вересня. Войско перске зрабувало і підпалило кілька місцевостий.

Константинополь 17 вересня. В Ерзерум стверджено знов 22 случаїв занедужаня а 11 случаїв смерти на холеру.

Атини 17 вересня. Подія на вчерашнім засіданю народних зборів викликала дискусию межи приклонниками конституанти а приклонниками ревізиї. Президент міністрів Драґуміс порікнув ті події, особливо бійку серед послів і заявив, що правительство подасть ся до димісиї, коли би народні збори були признані за конституанту. Дискусия в тій справі розпочала ся вчера вечером і тревае дальше.

Кронштадт 17 вересня. (Пет. Аґ.) В цїли недопущеня занесення пошести видано розпоряджене, щоби кораблї пливучі з Одеси задержували ся перед входом до пристанї.

Цїна збіжа у Львові.

дня 17-го вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·30	до	9·50
Жито	6·70	„	6·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	25·—	„	27·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.